

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 5 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepubliceți nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

„Per aspera ad astra!“

Sârguința serioasă se încoronează cu rezultate folositoare. Sârguinciosului, dar numai acestui-a, îi votezi bucuros laudă și recunoștință. Faptele acestui-a, fiind că sînt bune și demne de imitat le înregistrezi, și o faci cu plăcere, cu atât mai vîrtos, știind că te afli înaintea unei fapte, pentru a cărei recompensă nu există altă lege decât opiniunea publică. Opiniunea publică poate face recompensa tot așa de mult simțită, ba chiar și mai mult decât o lege oarecare. Fapta celui sârguincios merită a fi adusă înaintea forului acestei-a, odată spre a fi recompensată și a doua spre a servi drept stimul pentru alții.

Trăim într'un timp, care cere să dovedim prin fapte că existăm. Și fiind că existența se califică după calitatea faptelor săvîrșite și fiind că numai existența aceluia-a valorează, care o probează prin fapte, cari dovedesc progres, opiniunea publică e chemată în prima linie a satorii, cum ar trebui să ne fie faptele, voind a avea o existență deamă de apretiat. Opiniunea publică, respective reprezentanții acestei-a, șiarele aleg din faptele săvîrșite cu scirea lor pe unele și le înregistrează pe lângă o recomandare sau apretiare din parte-le.

De fapt munca șiarelor e pentru viitoriu. Se critică în șiare și se recompensează în șiare, ce e drept faptele prezentului, scopul ulterior, ce-l urmăresc aceste a însă e, a pregăti pe basa acestor-a viitoriul. A contribuî, ca faptele bune din prezent să afe imitatori, ear cele rele să se omită; de acestea se nu mai ocure în viitor, eată scopul șiarelor.

Pentru ca o națiune să-și asigure o existență deamă se cere să săvîrșescă fapte demne de înregistrat. La săvîrșirea aceasta trebuie să i-a parte fie-care membru al ei, dela cel mic până la cel mai mare. Fie-care trebuie să conlucre, unul într'un fel, altul într'altul. Conlucrarea va duce la scop luându se cei mai puțin versați și inițiați în lucrare după ce-i esperți. Doi bătrâni trebuie să lucre, căci au multă esperință, cei mai tineri asemenea, pentru că au multă abilitate. Faptele bătrânilor trebuie să fie dese — dacă n'au fost neglijenți — cele bune au fost apretiate, cele rele respinse și reprobate. Tinerimea are deci ocaziune a-și pute proba abilitatea sa luându se după faptele apretiate ale bătrânilor. Numai prin probarea aceasta va documenta tinerimea că vrea și ea din parte-și să conlucre la asigurarea unei existențe demne pentru națiunea, din a cărei sin a eșit.

Faptele celor bătrâni trag în cumpenă, după acestea sîntem judecați. Faptele tinerimei au chemarea a ne arăta, că vrea și ea ca la timpul său să săvîrșescă f pte, după cari se putem fi judecați.

Tinerimea va produce la timpul său fapte demne de apretiat, cari se tragă în cumpenă, dacă se va iniția de timpuriu întru săvîrșirea de fapte: Ori ce faptă a tinerimei ca efluxul unei sârguințe serioase ne îndreptătesce a presupune, că tinerimea a apucat pe calea inițiarei.

La tinerimea română în special s'a putut, și în mare parte se poate și ați, aplica cu necontestabilă îndreptățire devisa „per aspera ad astra“ în sensul cel mai strins al cuvîntului.

Mulți dintre bărbații nostri de ați au studiat și și au agonisit cunoscințele, cari i-au recomandat la poziția ce o ocupă ați în societate, între impregiurările cele mai triste, în lipsă, în necaz și în sudoarea feței proprii, per a spera. În tinerete nu le-a prea prisosit timpul de a se gândi și la fapte, cari să dovedescă că ei se inițiază pentru viitoriu. Nici nu a fost de lipsă, căci starea lor a fost do-vada cea mai bună, că au fost pătrunși de sârguința serioasă.

O parte mare a tinerimei noastre de ați e scutită de neajunsurile, cu cari s'a luptat tinerimea de odinioară. Parte familiile înșile, parte fondurile, multe puține de care dispunem, acopere și delătură lipsele și neajunsurile și scutesc pe tinerime de neplăcerile de odinioară.

Tinerimea de ați se poate gândi la fapte, cari să o recomande pe viitoriu, cari să arate, că ea se inițiază în lucrare. Nu cerem dela tinerime cine scie ce fapte mari și ponderoase. Pricepem și noi a ne reduce pretensiunile ținînd cont de capabilitatea autorului. Cerem însă și aceasta în mod imperativ, ca faptele ce se săvîrșesc, mici, mari, cum sînt, să dovedescă o sârguință serioasă.

Fapta tinerimei, care dovedescă o astfel de sârguință o înregistrăm și ne bucurăm de ea. Tinerimea, care o a săvîrșit, va scî apretia înregistrarea noastră și va vedea în motiv de a lucra și mai departe așa precum a lucrat, ca să i se poată dice odinioară că a trecut „per aspera ad astra“.

„Kronstädter Ztg“ Nr. 15 din 27 Ianuarie a. c. într'un foileton, care poartă titula dela începutul acestor șiururi aduce o recensiuie despre ședința publică, pe care o aserbat societatea de lectură a studenților dela gimnasiul nostru mare din Brașov în preseara „Botezului Domnului“, după cum s'a anunțat și în coloanele acestui șiar.

După ce se plînge recensentul, că junimea studioasă săsească privesce în ori-ce lucrare intelectuală o povară și caută prin mii de mijloace artificioase a și-o ușura, pentru ca să câștige în modul acesta timp spre plăceri. După ce arată mai departe, că vina la starea aceasta de lucruri în mare parte cade asupra părinților, cari se acomodează întru toate cu pretensiunile fiilor lor, trece la ședința publică amintită.

„Între tinerimea română la gimnasiul de aici românesc, dice recensentul „domnesce, precum se vede, peste tot alt spirit. Tinerimea aceasta nu și-a înscris pe stindardul seu devisa „per aspera ad astra“ se nizescă însă „per aspera ad astra.“ Mulți tineri români o incurcă cu starea materială cum biet pot, sînt cu atât mai silitori, își ved de cărțile lor și au să devină oameni bravi în chemarea lor. Ei nu dau baluri, cari să-i amețescă săptămîni întregi, au însă de 5 sau 6 ani o societate științifică, căreia aparțin studenții celor 2 clase superioare gimnasiale și elevii academiei comerciale ca membrii ordinari. Societatea aceasta poartă modestul nume: Societatea de lectură a studenților dela scoalele medii române gr. or. din Brașov,“ are statute întărite de ministeriu și produce rezultate foarte raționabile (*sehr anständige Leistungen.*) Programul s'a executat preste așteptare.

„M'am convins din cele auzite, dice recensentul, care, ca strein, după cum o spune însuși, a venit la ședința parte din interes, parte din curiositate, că sârguința serioasă a tinerimei de aici a produs rezultate demne de recunoscut, că sârguința aceasta a fost întîmpinată cu viu interes de toate păturile națiunii și că o națiune, care a apucat pe o astfel de cale, se poate aștepta la un viitor demn.

„M'am vedut îndemnat a gratula națiunii, surori sincere, de și nu fără oare-care invidie, că la ea chiar și tinerimea studioasă are priceperea adevărată, care poate face pe un popor mare și fericit și are și puterea morală de a conlucre și ea din parte-și la realizarea aceluia scop.“

Tinerimea noastră studioasă dela gimnasiul din Brașov își dă silința a se iniția în fapte. Silința aceasta e împreunată cu sârguință serioasă și aceasta ne pare bine. Am înregistrat acest fapt ca se nu fie unicul pe viitor. L'am apretiat, fiind că merită a fi imitat. Luăm spre plăcută cunoscință cele ce s'au petrecut în Brașov. O facem aceasta în credința, că tinerimea de acolo va merge și de aci înainte pe calea începută.

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)
(Urmas 7.)

Cristiano neavînd cea mai mică idee de faptele din cestiune se hotărî a-și dobândi lămuririle necesare cu ori și ce preț.

— Mătușa dtale, dise el cam nejenat, se pare smintită, sau ceva mai rău!

— O! pardon, domnule Goeffle, mătușa mea este o persoană, care trebuie să o respectez, și eu o acuz numai de orbie sau de prejudeț.

— Orbie sau prejudeț, imi e tot una! Ce ved lămurit, este, că dînsa voiesce să-ți silească înclinația.

— O! aceasta de sigur, căci eu detestez pe baronul!

Ea nu și-a spus dară nimica?

— Tocmai din contră! Credeam...

— O! domnule Goeffle, ai putea Dta crede, că, în vîrsta mea, și ave cea mai mică înclinația pentru un bărbat de cinci-șeci și cinci de ani?

— A, da! persoana, care-ți este destinată, e de cinci-șeci și cinci de ani?

— Dta faci, ca și când te ai îndoi, domnule Goeffle! Dta scii doară bine de câți ani este, Dta care i ești sfătuitor și, precum se dice amic devotat... însă eu nu o cred.

— O! în adevăr, Dta ai dreptate.

Pe capul meu, dacă-mi pasă de el! Dară cum numesci pe domnul acela?

— Baronul! Da nu scii de cine vorbesc?

— Nici de cum; atâți baroni sînt pe lume!

— Dară mătușa mea și-a spus...

— Mătușa Dtale, mătușa Dtale... sciu eu ce dice mătușa Dtale? Ea însăși poate nu o va scii!

— A! pardon: ea scie prea bine ce dice! Ea are o voință de fer. Este cu neputință să nu-ți fi împărtășit proiectele sale asupra mea, de oare-ce ea pretinde că Dta le aprobezi!

— Eu să aprobez, ca se jertfescă o copilă încântătoare ca Dta unei barbă-sură?

— A, veți că scii vîrsta baronului?

A cărui baron, mai odată?

— A cărui baron? este de lipsă să-ți spun numele omului de zăpadă?

— A da! E vorba de omul de zăpadă? Ei bine, mărturisesc că cu aceasta nu m'am procopsit.

— Cum, domnule Goeffle, Dta nu cunosci polecra celui mai puternic, celui mai bogat, tot odată celui mai rîntăcios și celui mai uricios dintre clienții Dtale a baronului Olaus de Waldemora!

— Ce, proprietarul acestui castel?

— Și a castelului nou, de pe celălalt țărm a lacului, și a nu sciu cîtor mine de fer, de plumb 'au de alumen, și a mai multor vâi, păduri și munți fără a socoti cîmpurile, vitele, moșiile și lacurile; cu un cuvînt, stăpînul preste a decea parte din provincia Dalecarliei. Eată rațiunile, ce mi le arată mătușa mea de dimineața până seara spre a mă face să-mi uit că el este bătrîn, trist, bolnav și poate încărcat cu crime!

— Doamne sfinte! esclamă Cristiano tare uimit, eu mă aflu în casa unei persoane foarte amabile!

— Dta își bați joc de mine, domnule Goeffle! Nu creși în crimă... vorbele de dinainte le-ai șiis numai de a mă batjocori?...

— Ce am șiis adineazuri, sînt gata a repeta, însă a și voi să sciu de care crimă acuzi gazda mea?

— Eu nu-l acuz; gura lumii m'a dat a vedea într'insul ucigașul tatălui său, a fratelui său, ba chiar a cumnatei sale, a nefericitei Hilda!

— Cum, numai atata?

— Dar Dta scii bine vorbele aceste, domnule Goeffle; n'ai fost Dta însărcinat pe timpul acela?... Nu, mă înșel, tatăl Dtale trebuie că a fost pe atunci avocatul baronului Olaus. Baronul a produs, nu sciu, ce acte... Nu i s'a putut dovedi nimic; dară nici adevărul nu s'a aflat și nici nu se va afla vreodată, sau doară când se vor scula morții din mormînt spre a-l spune.

Situațiunea noastră de ađi e grea. Nu trece o ăi s'e nu fim amenințați mai cu una mai cu alta.

De față se lucră tocmai la proiectul de lege referitoriu la scoalele medii. Scie Dđeu ce margini înguste o s'e se tragă institutelor confesionale. Atăta s'ntem siguri că până când un institut va da doveđi despre o activitate așa mănoasă ca cel din Brașov, delăturarea sau restrângerea lui ar fi un atentat în contra culturai, a scopului principal, spre care trebuie să țintescă fie-care stat.

(n-n)

Revista politică.

Sibiui, în 19 Ianuarie 1883.

Începem revista astăđi amintind de un început, care am dori să fie de bun augur. Înțelegem „Convocarea” ce publicăm în rubrica „varietăților” de astăđi, prin care se convoacă clubul alegătorilor din comitatul Clujului și dorim ca să putem ăice despre celelalte cluburi: *vivat sequens*.

În dieta, resp. în casa deputaților Ungariei s'au desbătut, după cum am anunțat și noi, lucruri interesante. N'am putut reveni în special asupra lor cu toate că merită a fi cunoscute și de publicul nostru. Până să putem ăice un cuvânt și noi asupra desbaterilor privitoare la evreii din Ungaria reproducem părerea unui ăiar de peste munți, „Națiunea”, care se exprimă astfel:

„În camera deputaților din Budapesta s'a discutat în decurs de câteva ăile mai multe petițiuni din partea comunităților bisericesti catolice pentru suprimarea legii de emancipare a Evreilor. Această cestiune de mult timp preocupă opiniunea publică în Ungaria. Ea a pricinuit acum câteva luni chiar și fapte violente, escesuri întinse contra Evreilor.

„Graba cu care Ungurii au acordat, în detrimentul națiunilor genetice, toate drepturile politice Evreilor au început deja a da roade amare. Evreii, vicleni din fire, necontenti au lingușit vanitatea ungureasă, le-au pus totdeauna în vedere pericolii imaginari, de cari Ungaria este amenințată, insinuând naționalitățile din statul unguresc, ca contrarie existenței statului unguresc, și în același timp și-au pus toate silințele să exploateze masele populațiunei, adunând bogății însemnate. Astăđi partea cea mai mare din proprietățile rurale și urbane se află în mâinile Evreilor. În Budapesta, capitala Ungariei, Evreilor aparține aproape trei pătrimi din totalul proprietăților.

„În virtutea bogățiilor lor celor mari ei au ajuns a avè o inriurintă foarte mare în toate afacerile publice. În adunările districtuale ei devin de regulă membrii de drept, pe basa censului, de oare ce ei aproape fără excepțiune, avènd averi însemnate plătesc contribuțiunea cea mai mare. În camera din Pesta sunt o mulțime de deputați Evrei, cari au știut să-și asigure o influență permanentă în toate actele legislative.

„Prin urmare în asemenea impregiurări nu este mirare, dacă camera ungureasă după o discuțiune foarte infocată a trecut peste petițiuni pur și simplu la ordinea ăilei.

„Cu toate acestea faptul este incontestabil, că în Ungaria spiritele sunt foarte întăritate în contra Evreilor. Guvernul unguresc mai bine ar fi făcut, dacă s'ar fi gândit să ia unele măsuri restrictive spre a evita pe viitor o a două ediție a turburărilor din vara trecută.”

„Pester Lloyd” nu se satură de a spune lumii, că nu este vorba și nu poate fi de arangiamente pozitive între Kálnoky și Giers, și că toate câte le a spus „N. fr. Presse” nu sunt decât nisce fantasii. Tot ce se va fi arangiat între cei doi diplomați sunt, după „P. Lloyd”, raporturi pacifice între cele două puteri în privința peninsulei balcanice.

„D. Ztg” este ceva mai ingrigiată în privința întrevederii dintre Giers și Kálnoky. „D. Ztg” nu crede că Rusia va renunța dela posesiunea întregă a triumphiului iliric și dacă Austro-Ungaria se gândesce la politica de ocupațiune paralelă, consimte „D. Ztg” cu „Allg. Ztg.” care prognostică pentru Austro-Ungaria pericolii cei mai mari. „D. Ztg” vede în toți pețitorii rusesci chie-me-i cum i va chema, pe oamenii, cari urmăresc aceeaș țintă, a căștiga pe Austro-Ungaria spre a o isola.

Ca o curiositate, căci de ceva pozitiv nu poate fi vorba în materia aceasta, reproducem și ceea ce scrie „Telegraful” din Bucuresci cu privire la trecerea lui Giers prin Viena. „Telegraful” scrie:

După cum ne spuneau depeșile de sâmbătă d. de Giers trebuie să fi plecat eri din Viena, spre a se duce la Petersburg, D-sa a fost srbătorit în capitala austriacă și în privința prânzurilor și a ciaurilor ce a beut pe la toți înalții demnitari austriaci ministrul rus al afacerilor străine trebuie se ducă cu sine cele mai frumoase amintiri la Petersburg. Cum va fi însă cu cestiunile pentru care d. de Giers a venit într'adins aci, eacă ce nu s'e scie. Este cunoscut că între aceste două imperii au esistat în tot deauna cele mai serioase neînțelegeri, și ele sunt foarte naturale de vreme ce fie-care din cele două state au urmărit ideea de a pune mâna pe peninsula balcanică. Pozițiunea Rusiei este negreșit mai avantajoasă, căci marea majoritate a populațiunii din Austria este slavă, care predomnesce chiar astăđi în monarchia vecină. Curentul slav împinge fără voie pe Austria la nesce relațiuni mai amicale cu Rusia și ministrul austriac da esterne, comitele Kálnoky, pare a inclina spre această politică. De altă parte însă alianța dintre Austro-Ungaria și Germania leagă mâinile celei dintăiu din aceste două puteri, ast-fel că astăđi guvernul vienez se află pus între ciocan și nicovală nesciind cui să dea preferință: Germaniei sau Rusiei. Nu este însă de mirare ca actuala putere a bărbaților de stat austriaci față cu Rusia să fie numai o simplă cochetare, spre a putea dobândi consimțământul guvernului din Petersburg asupra propunerii Barrère în conferența, care se va întruni în curènd la Londra spre a regula cestiunea dunăreană. Nu credem însă ca acest joc al Austriei să poată prinde pe cineva și cu atât mai puțin pe domnul de Giers, care va fi pus negreșit înaintea comitelui Kálnoky cestiunea Chilia. De aceea nu credem că între aceste două imperii să se poată stabili nescare-va relațiuni intime, afară numai dacă Rusia în dorința de a despărți pe Austria de Germania spre a o avè apoi sigură față în față, nu se va arèta pentru un moment dispusă a'i face toate concesionile. În ori-ce cas însă, noi vedem astăđi pe Rusia că nu și perde vremea și că face la întăriri pe la toate orașele, care se află pe lângă fruntariile ei despre Austria. Afară de acestea ea își înmulțesce mijloacele pentru transportarea trupelor la fruntariile au-

striace. Deci se poate ăice că lucrul nu e tocmai curat, mai ales că prin toate părțile se vorbesce de răsboiu.

În Franția ferbe continuu. Eată aici o probă dintr'un resumat telegrafic.

Ședința camerei din Paris din 29 Ianuarie a. c. a fost foarte șgomotoasă. Fallières, noul president al consiliului, declară, că deși cabinetul nu e complet, totuși stă la dispozițiunea camerei.

Janvier dela Motte (bonapartist) interpelează referitor la numele noilor ministri, cabinetul ar fi un ministeriu — trunchiu, Grévy n'are cunoscința despre situațiune. Janvier e provocat la ordine, cu toate acestea continuă: „Denumirea lui Fallières e în contra minței sănătoase.” Cassagnac cere amênarea desbaterii până, după ce va fi denumit ministrul de răsboiu. Armata nu se poate ține sub tutelă ca minoreni: nu se va afla nici un om, care să se mulțamească cu proiectele plănuite. Ministrul-președinte, Fallières, declară de nejustă afirmarea, că pentru Billot și Jaureguiberry nu s'ar afla următori, abia sunt câte-va oare, de când e el ministru-președinte. Amânarea desbaterii se respinge Primul vorbitor la desbaterii în privința legii pretendenților e contele Mun, legitimist. El ăice: Proiectul respiră frică simulată și țintesce a înlocui puterea prin forță. Mun se îndreaptă între viile aplause ale dreptei în contra „politice slabe și persecutătoare” a republicanilor, care înjoscesce pe Franția înaintea străinătății și care provoacă răsboiul social. Conjurații adevărați sunt republicanii. Se va arèta, dacă maioritarea e pentru libertate sau pentru subjugare. Referintele Fabre e adesea intrerupt de cei din dreapta, președintele e necesitat a provoca ordine. (Strigări în dreapta: Aceasta e conjurațiunea tăcerei!) Referintele ăice: Republica e tare, ea trebuie se fie însă precaută. 24 Maiu, și 16 Maiu, supunerea principilor în „Frohsdorf” sunt doveđi neîndoelnice a causei pretendenților. Se poate că vocea jurnalelor și conversația din saloane se fie numai bravade, cu toate acestea, dacă în adevèr s'ar fi întemplat vre-un complot, atuncea s'ar cere să se pună principii pe șafot și nu să se trimită în străinătate. Unele familii sunt, după cum învață Montesquieu și alți politici, un protest continuu contra voinței naționale. Principii sunt incapabili pentru ocuparea de posturi publice, căci personifică principii antirepublicane. Ei sunt a se tracta în republică ca străini, până când nu vor desavua vocea jurnalelor. Viette, republican, cere proscripțiunea directă a tuturor principilor și citează un loc din vorbirea de apèrare a lui Beroyer pentru Louis Napoleon după afacerea din Boulogne; „Pretendenții nu pot fi acușați, ei pot fi numai învingători sau învinși, lor li se cade sau esilul sau tronul.” (Aplause vii.) Delaporte vorbesce scurt pentru proiectul Fabre. Ribot e în contra unei legi excepționale, care s'ar opune tradițiunilor lui Thiers, cari au întărit republica. Regimul a dovedit slăbiciune prin concesionile făcute radicalismului. Toate partidele monarchice sunt nepericuloase: bonapartistii, fiind că ei ne-au causat nenorocirea (Cassagnac: Ei au servit împèratului!); legitimistii sunt prea nepopulari. (Hantjens: și frații orleaniști?) Țeara nu pricepe teoriile constituționale ale monarchiei. Urmarea legii excepționale va fi alterarea puterii în

— S'a întemplat și de aceste, răspunse Cristiano zimbînd.

— Serios, Dta cređi...?

— Este o manieră de a vorbi, ce aparține vocabularului profesiunei mele; scii, o dovadă neașteptată, o scrisoare perdută, o vorbă uitată...

— Da, sciu dară nu s'a mai aflat nimica, și de cincispre-ăcece sau două-ăceci de ani, toate sunt uitate. Baronul Olaus, la început suspect, și urit de toată lumea, a ajuns de a fi temut și aceasta spune toate.

Astăđi merge cu încrederea în sine și cu îndrêsneala până la voința a se căsători din nou. O! ferească-mè Dumnezeu să nu fiu obiectul prigoniilor sale! Precum se ăice el a iubit muerea sa foarte; însă, încât pentru baronesa Hilda, toată lumea crede...

— Ce crede?

— Vèd, că istoriile aceste ale țèranilor, n'au ajuns până la Dta domnule Goeffe, sau că riđi de ele, fiind că te-ai instalat liniscit în odaia aceasta.

— Adevèrat, că esistă o istorie despre aceasta, răspunse Cristiano, atins de o amintire recentă.

Oamenii dela moșie mi-a ăis aseară: Dute acolo și spune-ne mâne, cum ai petrecut noaptea!

Esistă aici un cobold, o arètare...

— Trebuie să cređi în ceva, fi-va fantom s'au realitate, ceva înstrăinător este; căci însuși jupânul Stenson crede în ceva, și poate și baronul; căci

precum se aude dela moartea cumnatei sale încoace el n'a mai pus piciorul aici, și au și astupat o anumită ușe cu zid...

— Aici, ăise Cristiano, arètând spre trepte.

— Se poate nu sciu, răspunse Margareta. Toate aceste sunt foarte misterioase, și te credeam în curentul unor lucruri, pe care eu nu le cunosc. Eu nu cred în strigoi... Totuși nu-i doresc a i vedè pentru lumea asta nu m'ași hotărî a face ce faci Dta, adecă a dormi aici.

Încât pentru baron, fi-va istoria cu diamantul adevèrată sau ba...

— A, a, încă o istorie?

— Aceasta este cea mai neprobabilă din toate, o mărturisesc, eu nu mă pot reține a rîde, repetându-o. Se povestesc prin colibele din vecinătate că el din amor cătră femeia sa — o rëntate ea și el — și-ar fi încredințat trupul ei unui alchimist, care l'a descompus într'un alambic, și a făcut din tr'nsul un diamant mare negru. Adevèrat, că baronul poartă și în ăiua de astăđi un inel ciudat, care nu-l pot privi fără frică și fără scârbă.

— Eată dovada! ăise Cristiano riđènd; dară cugetă acuma că ar fi rezervat și Dtale o atare soarte! Șciu bine că din alambicul în care ai ferbe Dta n'ar putè eși alt ceva, decât un diamant de apa cea mai frumoasă; dară pentru aceea operațiunea nu ar fi mai plăcută pentru Dta, și-ți dau sfatul a nu te espune cristalizațiunei.

Margareta isbucni în ris; ecurile salei antice repetară acest ris vesel și nevinovat așa de misterios încât i se făcù deodată frică și redevenind tristă ea ăise cu ton descuragiat:

— Ei, a trecut; vèd, domnule Goeffe, că Dta ești amabil și cu spirit; mi s'a și spus aceasta; dară, parcă aș fi sperat că Dta vei cugeta ca mine, și că mi vei fi sprigin și mântuitor, m'ași fi înșelat rêu. Dta cugeti ca și mătușa mea, Dta cređi, că tot ce-ți spun eu, este un vis. Dta respingi plângerile mele! Dară se va îndura Dumnezeu de mine, numai în el mai am speranță!

— Ei da, replică Cristiano emoționat de lacrămile groase, ce curgea pe fața gingașe și cu o clipă mai'nainte așa de veselă, și-ai perdut toată încrederea în Dta însuși? Ce mi-ai spus? Îmi anunți o mărturisire delicată, adecă că și se presentă o căsătorie ce nu și convine și un mire, care-ți este antipatic. Eu m'așteptam la o confidență de un amor... nu înroși pentru aceasta! Un amor poate fi curat și legitim, chiar când nu e autorizat de ambiția rudeniilor puternice. Un tată, o maică se pot înșela însă este penibil a le combate influența. Dta ești orfană!... Da, de oare ce stai în dependența unei mătușe bètrâne... O numesc bètrână și Dta clătini din cap! Sè ăicem că este tinèră... Ea de sigur are pretenția de a fi tinèră! Eu nu mai sciu, cum sè ăic. Am cređut-o bètrână. Dacă nu este bètrână, motiv cu atăta mai mult a o trimite... nu voesc

favorul radicalismului. Floquet răspunde într-o vorbire lungă aplaudată de cei din stânga. Restituirea legilor de proscricțiune e un act politic. Răbdarea republicanilor în respectul pretensiunilor monarchice e eshauriată. Laroche — Foucauld — Bisaccia îl intrerumpe cu cuvintele: Mie îmi promisese Thiers a rechema pe principii, el totdeauna minția! (Tumult mare.)

La 6 oare 25 min. se încheie ședința. Ședința viitoare mâne la 2 oare d. a. Se vede, că propunerea Fabre va într'ună majoritatea.

Instrucțiune

în privința executării articolului de lege XXXIX din 1882, care tractează despre modificările unor §§-i ai articolului de lege XL din anul 1868 referitoriu la puterea de apărare.

Capitul VII

la §. 5 al legii de față.

Candidații la preoție.

1. În înțelesul alineelor 1 și 2 ale §-lui 5 din legea de față, candidații la preoție și ascultătorii de teologie ai bisericilor și confesiunilor recunoscute prin lege, cari sunt înrolați pe calea recrutării ordinare numai în acel cas au aspirațiuni a fi licențiați spre continuarea studiilor lor teologice și la timpul său spre a fi inferiți în registrul armatei sau a apărării de țară (honveđime), dacă sau pe timpul recrutării ascultă deja studiile teologice, sau dacă pe timpul intrării lor în oaste (1 Octomvre) au început a asculta aceste studii.

2. Pe timpul scădemântului, ce se arată sau ar obveni în seria preoților confesiunilor recunoscute prin lege — în înțelesul alineelor 3 și 4 ale §-lui 5 din legea de față — au aspirațiune la favorul acesta în mod condiționat:

a) Acei studenți înrolați din clasa penultimă a gimnasiului superior, carinu din vina lor propriă sau întârziat în studii, asemenea și cei înrolați din clasa ultimă a gimnasiului superior, și anume atât cei dintâiu, cât și cei din urmă în cazul acela, dacă vor declara înaintea comisiunei asentătoare, că s'au decis pentru ascultarea studiilor teologice și pentru cariera preotească, respective, dacă vor documenta că li este asigurată primirea în seria ascultătorilor de teologie sau în vre-un noviciat călugăresc;

b) acei voluntari pe un an, cari sunt primiți condiționat și cari au devenit ascultători de teologie înainte de timpul concesiunei finale a favorului lor de voluntari pe un an, sau dacă în timpul acesta și-au început studiile lor teologice respective s'au primit în vre-un noviciat călugăresc.

Favorul acesta însă se va acorda obligațiilor la apărare amintiți sub punctele a) și b) numai pe lângă condițiunile și restricțiunile precisate mai de aproape în alineele 3 și 4 ale §-ului 5 din legea de față.

3. Favorul acesta numai în acel cas se va estinde asupra indatorărilor la apărare, înrolați pe calea recrutării posterioare, dacă aceia și-au început ascultarea studiilor lor teologice până în 1 Octomvre a aceluși an, pentru care sa făcut recrutarea posterioară (vedi punctul 1 al capitlului present); sau dacă aceia, încă pe timpul recrutării făcute pentru anul amintit, au fost ascultătorii vre unei din cele două clase ultime ale gimnasiului superior. (Vedi punctul 2. a) al capitlului present.)

4. Pentru aducerea decisiunei de forul prim e competentă:

a) cu privire la astfel de aspirațiuni valorisate cu ocaziunea asentării ordinare sau recrutării posterioare comisiunea asentătoare, pe lângă aplicarea corespunđătoare a decisiunilor referitoare la acest loc din §§-fi 40 și 56 ai instrucțiunei date în obiectul executării legii de apărare;

b) în toate alte casuri cari sunt a se regula pe calea negocierii — sub înțelegând aci și cazul cuprins în alinea penultimă a §-ului 5 din legea de față — respectiva comandă districtuală de întregire militară, respective în privința celor înrolați la honveđime — comanda batalionului de honveđi în conțelegere cu oficianții cercului (pretor, în orașele sau cetățile ce au un magistrat regulat — primariul, în orașele sau cetățile investite cu dreptul de jurisdicțiune — antistiele districtuale, și în lipsa acestora comisiunea administrativă amintită în §-ful 36 al articolului de lege VI din anul 1876; în Croato-Slavonia vice comitele respective șeful districtual și în orașe sau cetăți primariul.)

În forul al doilea, la care este a se subșterne pe calea autorității (judecătoriei) politice petițiunea respective recursul — decide auctoritatea districtuală militară respective comanda districtuală de honveđi în conțelegere cu comisiunea administrativă amintită în §-ful 36 al articolului de lege VI din anul 1876, — și în Croato-Slavonia în conțelegere cu vice comitele respective cu șeful districtului și în orașe sau cetăți cu primariul.

În forul suprem decide ministrul comun de resbel în conțelegere cu ministrul de honveđime, — referitoriu la honveđi, ministrul de honveđime singur.

În contra decisiunei respingătoare se poate recurge în timp de 14 zile computate dela înmanarea decisiunei scripturistice, ce are a se efectui îndată. Dacă decisiunea forului al doilea consună cu cea a forului prim, recurgerea mai departe nu are loc.

Decisiunea asupra astor felii de aspirațiuni ridicate din partea rezerviștilor de întregire se aduce în asemenea mod; și și aceștia după primirea treptelor (ordurilor) mai înalte eclesiastice sau după aplicarea lor ca presbiteri sunt a se inferi în seria presbiterilor castrensi.

5. Obligații la oaste, ce se bucură de vre-unul din favorurile cuprinse în §-ful 5 al legii de față până nu vor fi denumiți de presbiteri castrensi la armată s'au honveđime sunt îndatorăți a și justifica din an în an sustarea acestei aspirațiuni a lor înaintea comandei districtuale de întregire militară respective de honveđime.

În casurile amintite în alinea 5 a §-lui 5 din legea de față, mai departe cu privire la candidații de preoți și parochi și atunci, dacă aceea nu sunt în stare a documenta cu atestat primit dela autoritățile lor eclesiastice (superintendente etc.) că, — conform organizării districtuale a bisericii lor — ca candidați la preoție aparțin la legătura corporațiunei preoțesci, sau dacă aceia în decurs de 4 ani, computați dela terminarea studiilor lor teologice, nu vor fi aplicați ca parochi; sau în fine dacă aceia, în urma repetitelor provocări făcute din partea comandei districtului de întregirea militară respective a batalionului de honveđi, — cari în privința aceasta se adresează către autoritățile politice — întrețesă fără rectificare suficientă a și do-

cumenta sustarea mai departe a aspirațiunei lor: favorul acesta e a se considera ca încetat, și respectivii obligați la apărare — întru cât nu ar fi satisfăcut încă îndatoririi lor față de serviciul activ legal, — sunt a se cita în lăuntru spre implinirea acestui serviciu. —

Încetarea favorului se publică pe calea autorității satorite în punctul 4 al acestui capitlu.

Astoriale de indatorăți la oaste, întru cât nu s'ar fi bucurat încă de favorul de voluntar pe un an, au însă aspirațiuni la acela, e a li se da acest favor prin trupa permanentă (comanda batalionului de honveđi) în acel cas, dacă recurg pentru acesta în restimp de 14 zile, computate dela ridicarea la valoare de drept a decisiunei, prin care se anunță încetarea favorului, la comanda districtuală de întregire militară, respective la comanda batalionului de honveđi, și dacă pe timpul înrolării lor au avut aspirațiuni la favorul de voluntar pe un an, sau la primirea condiționată ca voluntar pe un an, și în cazul din urmă vor satisface condițiunilor necesare pentru dobândirea finală a favorului de voluntar pe un an.

Dispozițiuni transitorice.

6. Acei obligați la oaste, înrolați înainte de intrarea în viață a legii de față, cari satisfac decisiunilor referitoare la acest loc, ale §-lui 5 al acestei legi, în urma rugărei lor sunt a se împărtași posteriormente în favorurile acestui (5) §. prin comanda districtuală de întregire militară, respective a batalionului de honveđi.

Dacă aspirațiunea nu se consideră de îndreptățită, petițiunea e a se înainta spre decisiune la forurile mai înalte pe calea satorită în punctul 4 al capitlului present.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Offenbaia, 12 Ianuarie 1883. (Adunarea învățătorilor gr. or. din despărțământul al III-lea, protopresbiteratul Lupșei, ce aparține Reuniunii învățătorilor gr. or. din districtul Abrudului, ținută la 27 Decemvre 1882 în comuna Offenbaia.)

În conformitate cu decisiunea comitetului central al Reuniunii învățătorilor gr. or. din districtul Abrudului, dl Ioan Danciu, administrator ppresbiteral al tractului Lupșa a convocat adunarea de constituire a despărțământului al III-lea (ppresbiteratul Lupșei) spre ziua sus amintită.

În ziua de 27 Decemvre 1882 se prezentară mai mulți dintre învățători luând parte și la serviciul divin.

După terminarea serviciului divin și invocarea Duchului sânt învățătorii se intrunesc în scoala din Loco carea era destinată spre acest scop.

Dl adm. protopresbiteral, Ioan Danciu, deschide ședința prin o cuvântare acomodată impregiurărilor arătând scopul cel urmăresc Reuniunile învățătoresci.

După deschiderea ședinței constatându-se membrii prezenți (11 învățători) a urmat constituirea despărțământului în Subreuniune, alegându-se de președinte Dlu Ioan Danciu, Administrator protopresbiteral tractual, care deși ocupat cu alte afaceri totuși și primesce asupra-și aceasta sarcină, promițând tot odată că va lucra din toate puterile în favorul Subreuniunii; vicepreședinte Andreiu Muntean,

se dăc, să se preumbe, ci se facă reflecșiuni mai bune, pre când Dta ai să sfătuesci pe un amic vechiu pe dl Goeffe... adevă pe mine, în sfârșit pe cineva, care-ți poate ajuta să te măriți după muritorul fericit pre care l preferezi.

— Dară eu îți jur, scumpe domnule Goeffe, răspune Margareta, că nu iubesc pe nimenea. O doamne! Numai aceasta mi-ar mai trebui, ca se fiu și mai de plâns! E destul a uri pe cineva, și a fi silită să suferi atențiunile sale!

— Dta nu ești sinceră, scumpa mea, replică Cristiano, jucând rolul dlui Goeffe cu convingere și cu un fel de probabilitate: Dta te temi că eu voi spune confidențele Dtale, contesei, clienței mele!

— Nu, dragă domnule Goeffe, nu! Știu că Dta ești mai mult de cât un om de cinst, ești un om bun. Toată lumea te cinsteste, și însuși baronul, care cugetă de toată lumea rău, nu cutează a te vorbi de rău. Atâta stimă și încredere am în Dta, încât am așteptat sosirea Dtale aici și trebuie să ți spun cum mi-a venit idea să te cercetez: în vre-o câte-va cuvinte va fi spusă istoria mea, de oare ce mătușa mea poate nu ți-o va fi spus destul de esact. Eu sunt crescută în castelul Dalby (în Woermland, cam două-deci de miluri de aici) sub ochii tutriciei mele, a contesei Elfrida de Elveda, a sorei tatălui meu. Dacă dăc sub ochii ei... Mătușa mea iubesc lumea și politica. Ea umblă pe la curtea din Stokholm, ea se interesează de afacerile dietei mai mult ca de

mine, care trăiesc de la nașterea mea într'un castel forte trist, cu o guvernantă franceză, domnișoara Potin. Aceasta, din norocire, este foarte blândă și mă iubesc tare. Mătușa mea vine de două ori pe an, să vadă, dacă am crescut, dacă vorbesc bine franțuzește și rusește, dacă nu am lipsă de ceva, și dacă preotul rigoros dela biserica noastră veghează bine ca se nu primim altă vizită de cât numai a preotului și a familiei sale.

— Nu este lucru șod?

— Nu; dară n'aș fi în drept a mă afla nefericită. Eu lucrez mult împreună cu guvernanta mea, sunt destul de avută și mătușa mea este așa de generoasă, încât nu sufer nici o lipsă; apoi domnișoara Potin este amabilă, și când ni se face urit, cetim romane... O? romane foarte cinstite și foarte frumoase; ele ne fac de uităm singurătatea și ne arată totdeauna crima pedepsită și virtutea resplătită!

— Socoteală bună!...

Adevărat, că nu este rău a crede romanele aceste și a se purta întocmai după intențiunile lor... însă nu s'a furișat în singurătatea aceea și printre paginile romanelor vr'un băiat frumos în casa sau în căpșorul Dtale, pre lângă toate veghierile preotului și a mătușei?

— Nu, nici de cât, eu pot jura, domnule Goeffe, răspune Margareta cu sinceritate. Totuși îți pot spune, că spiritul meu și-a format un chip oare-care despre bărbatul, pre care mi l-a anunțat mătușa

mea fără veste, este o săptămână și că aretându-mi ea pe baronul Olaus de Waldemora cu cuvintele: „Acesta este, fi amabilă! eu l'am aflat așa de deosibit, altfel, ca pre cel din visul meu, de n'am fost nici de cât amabilă.

— Pricep. Și mătușa Dtale...?

— Ma batjocorit. „Ești o nebună, mi-a dăc. O fată de neam bun n'are să-și facă nici când idei de amor. N'ai să te măriți ca se iubești, ci ca să te faci damă mare. Eu voesc să te faci baroneasă de Waldemora, sa îți jur, că ai să remai cât vei trăi prinsă în castelul acesta, fără să mai veți suflet de om. Am să fac mai mult, am să alung pe domnișoara Potin, căci dăna pare că-ți dă sfaturi rele. Decide-te; îți dau o lună de zile. Baronul ne invită se petrecem sărbătorile crăciunului*) în bogata sa residență din Dalecarlia. Acolo, avem să ne petrecem foarte bine. Tot numai venătoare, baluri și teatru. Acolo îți vei pute face o idee de bogăția sa, de creditul său, de autoritatea sa, și vei recunoaște că nu poți aștepta nici când o parte mai briliantă și mai cinstită.

(Va urma.)

*) Sărbătorile crăciunului durează în Svedia și Norvegia dela 24 Decemvre până la 6 Ianuarie.

invetătoriu în Sălciua de jos; notariu Ioan Bota, invetătoriu în Sălciua de sus, cassar Teodor Popa invetătoriu în Ocolişul mare, ear' membrii în comitet Stefan Bedeleian în Cacova Ierei și Ioan Vesa invetătoriu în Runc.

Prelegeri au ținut dl președinte Ioan Danciu din „Statutul organic“ despre parochiă, sinod parochial, comitet parochial și epitropie parochială, carea prelegere într'adevăr au meritat de a purta numele „prelegere de model“. Invetătoriu Andreiu Muntean au preles din „Istoria bisericească“: despre lățirea creștinismului prin bărbații apostolești, precum și goanele cari avură de a suferi pentru credința în Christos, la carea admițându-se o critică au luat parte dl președinte și invetătoriu Ioan Bota.

Invetătoriu Popa Teodor propune ca, să se însărcineze comitetul subreuniunii cu facerea unui „Plan“ special de împărțirea oarelor de școală preste întregă săptămâna, care apoi să prezenteze în procsima adunare spre desbatere. Propunerea densusului se primesc.

Terminându-se agendele adunării în cea mai bună ordine, ședința se încheie prin o cuvântare a președintelui despărțământului.

Nu știu frigul ce se escase numai atunci de curând, sau doară chiar renitența face ca la aceasta adunare să nu ea parte mai jumătate din invetătorii acestui despărțământ. Fie ca în viitoriu să ne întrunim în număr cât se poate de mare.

Andreiu Munteanu,
invetătoriu.

Sciri telegrafice.

Cattaro, 29 Ianuarie. Se telegrafează la „N. fr. Pr.“ Principele Petru Karagyorgyevics a sosit în Cetinje ca oaspe al principelui Nicolae.

La sosire a fost de față nepotul principelui, adjutanțul Marco Petrovics. În Cetinje fu primit Karagyorgyevics cu onoruri princiare.

Paris, 29 Ianuarie. Fallières fu denumit de președinte al consiliului, încredându-se și conducerea intermală a afacerilor externe. Denumirea ministrului de resboiu și a celui de marină va urma mai târziu. Ministrii ceilalți rămân.

Paris, 29 Ianuarie. Consilierul apărător al principelui Jérôme a înaintat protest la ministrul de justiție. În protest se declară întreaga procedură de ilegală și nejustă.

Paris, 29 Ianuarie. Deputații s'au prezentat în cameră în număr complet. Tribunalele sunt îndesuite, logea diplomatică e de tot ocupată. Ministrul de interne Fallières se suie pe tribuna vorbitorilor și declară, că președintele Grévy a primit demisiunea a trei ministrii, demisiunile celorlalți lea reieptat și că ia concedut densusului, lui Fallières, presidiul cabinetului. Timpul fisic a lipsit lui Fallières spre a dispune ocuparea portofoliului pentru externe, resboiu și marină, căci a primit presidiul abia de câte-va oare. Fallières adaugă, că stă la dispozițiunea camerei în privința discușiunii legei pretențiilor creștine, că o discușiune promptă e de lipsă. (Aplause vii din partea majorității). Janvier dela Motte și Cassagnac cer amânare, ceea ce se respinge. Se începe discușiunea.

Paris, 29 Ianuarie. Ferry n'a primit asuprăși formarea unui nou cabinet, în urma acesteia s'a decis ca să se reflecteze la Fallières.

Paris, 29 Ianuarie. Presidentul republicei a primit demisia cabinetului. El a conferit cu Ferry și Fallières mai multă vreme.

Berlin, 29 Ianuarie. Conform unor informațiuni din Petropolea ale diarului „National-Ztg“ țarul și-a fiesat linia politică, ce are a o urma. Astfel se dice că el s'a exprimat oare unde-va, cum că întrefinerea buzelor relațiuni cu Germania corespunde mai mult intereselor imperiului său și a dinastiei sale.

Varietăți.

* (Dare de seamă) despre rezultatul balului „Reuniunii femeilor române din Sibiu“, arangiat în 23 l. c. în favorul unei scoale de fete, ce reuniunea intenționează a înființa. — Venitul total a fost de 570 fl. — Spese 229 fl. 78 cr. — Venit curat 340 fl. 22 cr., cari s'au predat comitetului amintitei reuniuni.

Preste prețul intrării au solvit:

Escelența Sa baron de Schönfeld, comandant militar 3 fl. 50 cr., Escelența Sa Archiepiscopul și Metropolitul Miron Romanul 15 fl., Baron David Ursu 7 fl., G. Hamrodi 5 fl., Alesandru Lebu 5 fl., Nicanor Frateș 5 fl., Victor Sill 4 fl., Dr. Ilarion Pușcariu 3 fl. 50 cr., Petru Truța 3 fl. 50 cr., August Lădai 3 fl. 50 cr., N. N. 3 fl. 50 cr., Gustav Kapp 3 fl. 50 cr., P. Petchescu 3 fl., Visarion Roman 2 fl. 50 cr., Simeon Popescu 2 fl., Ioan Bădilă 2 fl., N. N. 2 fl., Josefina Bielz 2 fl., Dr. I. Moga 2 fl., Partenie Cosma 2 fl., Maria Bucur Dancăș 2 fl., George Matey 2 fl., M. Kabdebo 2 fl., Iosif St. Șuluț 2 fl., George Barițiu 1 fl. 50 cr., Gregor Matey 1 fl. 50 cr., Katharina Bergleiter 1 fl., Constantin Stezar,

August Sennor, I. Krombholz, Dr. Vasilie Preda, N. N. G. Hențu, N. N. Dr. Ioan Pop de Galați, N. N. R. Möckesch, N. Streoulia, C. Tobias câte 50 cr. 6 fl. — La olaltă 97 fl. 50 cr.

Tuturor acestor marinimoși contribuitoari, și tuturor P. T. domni și doamne, cari onorând balul cu prezența lor, au contribuit la rezultatul lui prea îmbucurător, se aduce prin aceasta cea mai adencă mulțămită.

Sibiu în 3 Ianuarie n. 1883.

Comitetul arangiator.

* (Convocare) Comitetul central a alegătorilor din comitatul și cetatea Cluj la adunarea sa ținută în 21 Ianuarie st. n. 1883 a decis ținerea unei adunări generale a Clubului central din acest comitat și cetate, și ziua acestei adunări o-a defipt pre 1-a Martie 1883 st. n. la 10 oare a. m. Deci cu toată onoarea și libertate a convoca la această adunare, care se va ține în Cluj, strada Cărbunilor, în localitatea casinei romane, pre on. membrii alegători români din cercurile alegătoare: B. Hoedin, Teacă și Coșocna prin reprezentanții lor.

Obiectul acestei adunări va fi: reorganizarea Clubului electoral și darea de samă a aceluiași despre lucrările de până acum; precum și alte propuneri eventuale.

Cluj în 25 Ianuarie 1883.

Alesandru Bohafel
pres.

Dr. Isac,
not.

* (Necrolog.) Dela vechiul abonent al foaiei noastre, veteranul paroch gr. or. și asesor consistorial, părintele Zacharia Botoș, în Bocșa montană, eparchia Caransebeșului primim următoriu anunț:

Zacharia Botoș paroch rom. gr. or. în Bocșa montană, cu inima sfâșiată de durere anuncie moartea iubitei sale soții,

Ioana Botoș,

care în urma unui morb scurt în 14/26 Ianuarie a. c. la 6 oare dimineața, după împărțășirea cu sântele taine, în etate de 68 de ani și în al 52-lea an al fericitei sale căsătorii au adormit în Domnul.

Remășițele repausate se vor înmormenta în cimiteriu gr. or. din loc în 15/27 Ianuarie 1883 la 2 oare după ameași.

Bocșa montană în 14/26 Ianuarie 1883.

Fie-i țărina ușoară!

Repausata — după cum sântem informați — neavând copii, în lipsa de descendenți proprii, a adoptat un nepot de frate, respective cumnat și o nepoată, dela fratele ei, pe cari crescându de mici cu iubirea și îngrigirea cei mai bune și adevărate mame, li au dat educațiune și mijloace de esistență; fiind ambii deja cu pozițiune aședăți au de a mulțămi aceasta în mare parte defunctei.

* (Ciguri-miguri) Cetim în „Pester Lloyd“ dela 29 Ianuarie, a. c. Nr 23 următoarele:

„Ne scrie corespondentul nostru din Sibiu, că archiepiscopul și metropolitul Miron Romanul conform unui concul al consistoriului metropolitan a ridicat (suspendat, *enthoben*) pe fostul secretariu referent metropolitan de până acuma Elie Macellariu consiliariu gubernial în pensiune, și în locul lui a denumit de secretariu metropolitan suplinte pe fostul asesor consistorial din Arad(!) Petru Petroviciu, carele în timpul din urmă a funcționat ca actuariu la metropolie.“

* „Journal des Débats“ primesc o corespondență din Roma în care i se scrie următoarele în privința atacerei principelui Napoleon:

„V'am semnalat eri atitudinea foarte categorică, destul de neprevădută pe care a avut-o presa italiană cu ocașiunea întreprinderii nesocotite a principelui Napoleon. Trebuie mai cu seamă să se observe ceea ce dice Rassegna: „Dacă Francia s'ar mai încrede unui Napoleon, ar trebui să conchidem că nebunia este ereditară la unele națiuni ca și la unele familii.“

„Această părere a unui străin merită a fi meritată.“

„Guvernul este foarte otărit a nu se amesteca într'o afacere care nu'l privesc. N'a cerut espicări d-lui Decrais, nici acesta nu le-a dat, pentru că n'avea ce espicări se dea. Principele Napoleon este legat de familia regală, dar el a lucrat ca un frances, și astfel fiind, Italia n'are a se amesteca.“

„Frasa relativă la Tunis, combinată negreșit pentru a căștiga simpatia Italianilor, n'a produs nici un efect. Italianii sânt destul de fini, pentru a înțelege că, mai puțin ca ori și care, principele, chiar împărat, ar putea să le dăruiască această posesiune.“

„Printr'un acelaș simțământ noile opiniuni cle-

ricale ale pretendentului au produs aci cea mai suferătoare impresiune.

„Este recunoscut de toți că nimeni nu este mai de temut de cât un fricos revoltat, și că un liber eugetător va putea resista clerului mai puțin de cât un catolic convins. Ministrul afacerilor străine a făcut să se însere în „Il Diritto“ o notă categorică pentru a stabili că această afacere nu întesează în nici un chip pe Italia.“

Posta Redacțiunii. Domnului M. V. în Sibiu Din adins nu ne ținem treabă cu organul arădanilor „Biserica și Școala“, de aceea nu aflăm loc în foaia noastră pentru articolul picant, ca-l adresezi numitului „Leibjurnal“. Ce te miri că „Biserica și Școala“ espedează abonațiilor soi ca adaos „Calicul“? când poți se scii, că mai an tot „Biserica și Școala“ făcea propagandă pentru aceea murdărie literară chiar în colonele sale. Gustul unor oameni nu se poate regula, de asemenea nici cordialitatea unor prelaji, care încă va fi având rațiunea sa.

Loterie.

Mercuri 31 Ianuarie n. 1883.

Brün: 74 17 11 24 32

Bursa de Viena și Pesta.

Din 30. Ianuarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	118.55	118.25
Renta de aur ung. de 4%	86.—	85.90
Renta ung. de hârtie	85.20	85.10
Impmutul dramurilor de fer ung.	134.75	134.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung.	89.40	89.95
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.—	110.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94 —	94.—
Obligațiuni ung. de rescompărarea pământului	97.50	97.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	95.75	95.—
Obligațiuni urbariale temeșane		97.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.50	95.—
Obligațiuni urbariale transilvane	95.75	97.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice		97.—
Obligațiuni ung. de rescompărarea decimei de vin	97.50	
Sorți unguresci cu premii	99.—	98.50
Sorți de regularea Tisei	97.50	97.70
Datorie de stat austriacă în hârtie	114.50	114.—
Datorie de stat austr. în argint	109.25	109.50
Renta de aur austriacă	77.70	77.75
Sorți de stat dela 1860	131.40	130.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	834 —	830.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	281.50	280.05
Acțiuni de credit austr.	287.75	286.80
London (pe polița de trei luni)	119.65	119.70
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina“	100.—	100.—
Galbin	5.63	5.63
Napoleon	9.50	9.49
100 marce nemțesci	58.55	58.60

Nr. 5600/1882 civ.

[342] 2—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce la cunoscința publică, că pentru comasarea generală a hotarului comunei Lățcud s'a fiesat ziua dela 16 Aprile 1883 la 10 oare înainte de ameași în comuna Lățcud la locuinița primariului comunal; pe când sunt invitați a se reprezenta toți proprietarii cu aceea, că acei cari nu se vor prezenta se vor considera că consimt cu comasarea; exemplarul cel dintăiu al cererei se poate vedea la acest tribunal. regesc. —

Din ședința tribunalului r. g. din Elisabetopole ținută la 30 Decemvre 1882.

Nagy Lajos m. p.

Butak m. p.

preș.

not.

Nr. 177. 1882

[343] 1—3

EDICT.

Ioan German de religiunea gr. or. din Ocna, comitatul Albei inferioare, carele de 4 ani cu necredință a părăsit pre legiuita lui soție Ana n. Ilie Sora din Săliște, se citează prin aceasta, ca în termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea acestui scaun protopresbiteral, ca for matrimonial de prima instanță, căci la din contră și în absența densusului se va pertracta și decide procesul intentat contrăi de cătră soția sa

Sibiu 13 Ianuarie 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Săliștei, ca for matrimonial de prima instanță.

Nr. 199.

[341] 3—3

EDICT.

Georgiu Cismaș de religiunea greco-orientală din Porumbacul superior comitatul Făgărașului, care de 8 ani a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Maria Voiniagu tot din Porumbacul de sus, fără de a se sci locul ubicațiunii lui, — se citează prin aceasta, ca în restimp de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea scaunului protopresbiteral al Avrighului ca for matrimonial de I instanță, căci la din contră se va decide procesul ridicat în contrăi și fără de ei.

Avrig, 30 Decemvre 1882.

Scaunul ppresbiteral gr. or. al Avrighului ca for de I instanță în cause matrimoniale.